

2009 m. kovo 6 d. Bundesgerichtshof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Eis.de GmbH prieš BBY Vertriebsgesellschaft mbH

(Byla C-91/09)

(2009/C 129/06)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Eis.de GmbH

Atsakovė: BBY Vertriebsgesellschaft mbH

Prejudicinis klausimas

Ar naudojimas Direktyvos 89/104/EEB⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalies antro sakinio a punkto prasme yra tuomet, kai trečioji šalis nurodo prekių ženklui tapatų žymenį paieškos serverį eksploatuojančiam subjektui kaip raktinį žodį (Keyword) be prekių ženklo savininko sutikimo tam, kad įvedus prekių ženklui tapatų žymenį kaip paieškos serveryje ieškomą žodį atsirastų pardavimą skatinanti elektroninė nuoroda (Link) į trečiosios šalies tinklavietę kaip identiškų prekių arba paslaugų reklama nuo paieškos rezultatų sąrašo atskirtoje reklamos skiltyje, ši nuoroda pažymima kaip skelbimas ir pačiame skelbime nėra nei žymens, nei nuorodos į prekių ženklo savininką arba į jo siūlomas prekes?

⁽¹⁾ 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmoji Tarybos direktyva 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989 2 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92).

2009 m. kovo 6 d. Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Volker und Markus Schecke GbR prieš Land Hessen, dalyvaujant Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Byla C-92/09)

(2009/C 129/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Volker und Markus Schecke GbR

Atsakovė: Land Hessen

Trečiasis asmuo: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Prejudiciniai klausimai

1) Ar 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, p. 1) 40 straipsnio 1 dalies 8b punktas ir 44a straipsnis, įtraukti 2007 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1437/2007, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 322, p. 1), yra negaliojantys?

2) Ar 2008 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 259/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl informacijos apie Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos gavėjus skelbimo taisyklės (OL L 76, p. 28)

a) yra negaliojantis,

b) arba yra galiojantis tik todėl, kad 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/24/EB dėl duomenų, generuojamų arba tvarkomų teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas arba viešuosius ryšių tinklus, saugojimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2002/58/EB (OL L 174, p. 5), yra negaliojanti?

Jei pirmajame ir antrajame klausimuose nurodytos nuostatos yra galiojančios:

3) Ar 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 18 straipsnio 2 dalies antrąją įtrauką reikia aiškinti taip, kad skelbti informaciją pagal 2008 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 259/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl informacijos apie Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos gavėjus skelbimo taisyklės, galima tik tuomet, kai buvo atlikta šiame straipsnyje numatyta pranešimą priežiūros institucijai pakeičianti procedūra?

4) Ar 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 20 straipsnį reikia aiškinti taip, kad skelbti informaciją pagal 2008 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 259/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl informacijos apie Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos gavėjus skelbimo taisyklės, galima tik atlikus nacionalinės teisės šiam atvejui numatytą išankstinę patikrą?

- 5) Jei atsakymas į ketvirtąjį klausimą yra teigiamas: ar 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 20 straipsnį reikia aiškinti taip, kad nebuvo jokios realios išankstinės patikros, jei ji buvo atlikta remiantis šios direktyvos 18 straipsnio 2 dalies antrojoje įtraukoje nurodytu registru, kuriame nebuvo privalomų duomenų?
- 6) Ar 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 7 straipsnį, ypač jo e punktą, reikia aiškinti kaip neleidžiantį reguliariai išsaugoti interneto svetainės naudojimo IP adresų be jo aiškaus sutikimo?

2009 m. kovo 10 d. Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ingrid Schmelz prieš Finanzamt Waldviertel

(Byla C-97/09)

(2009/C 129/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Ingrid Schmelz

Atsakovė: Finanzamt Waldviertel

Prejudiciniai klausimai

1. Ar frazė „bei apmokestinamojo asmens, kuris yra įsteigtas ne atitinkamos šalies teritorijoje, tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos“, įtvirtinta 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB⁽¹⁾ dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (toliau — Šeštoji direktyva) 24 straipsnio 3 dalyje ir 28i straipsnyje, kaip jie suformuluoti 1992 m. gruodžio 14 d. Tarybos direktyvos 92/111/EEB⁽²⁾, iš dalies keičiančios Direktyvą 77/388/EEB ir nustatančios supaprastinimo priemonės, susijusias su pridėtinės vertės mokesčiu, 21 punkte, ir šią nuostatą į nacionalinę teisę perkeltanti priemonė prieštarauja Europos Bendrijos steigimo sutarčiai (toliau — EB

sutartis) ir visų pirma diskriminacijos draudimui (EB sutarties 12 straipsnis), įsisteigimo laisvei (EB sutarties 43 ir paskesni straipsniai), paslaugų judėjimo laisvei (EB sutarties 49 ir paskesni straipsniai) arba Bendrijos pagrindinėms teisėms (Bendrijos teisės lygybės principui), nes ši nuostata lemia, kad atitinkamoje šalyje neįsisteigę Sąjungos piliečiai negali pasinaudoti Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 2 dalyje (speciali schema smulkiam verslui) suteiktu atleidimu nuo mokesčio, o atitinkamoje šalyje įsisteigę Sąjungos piliečiai gali juo pasinaudoti, jeigu atitinkama valstybė, laikydama si direktyvos, atleidžia smulkų verslą nuo mokesčio?

2. Ar frazė „prekių tiekimui ar paslaugų teikimui, kai prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje jis turi prievolę sumokėti PVM“, įtvirtinta 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB⁽³⁾ dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau — Pridėtinės vertės mokesčio sistemos direktyva) 283 straipsnio 1 dalies c punkte, ir šią nuostatą į nacionalinę teisę perkeltanti priemonė prieštarauja Europos Bendrijos steigimo sutarčiai (toliau — EB sutartis) ir visų pirma diskriminacijos draudimui (EB sutarties 12 straipsnis), įsisteigimo laisvei (EB sutarties 43 ir paskesni straipsniai), paslaugų judėjimo laisvei (EB sutarties 49 ir paskesni straipsniai) arba Bendrijos pagrindinėms teisėms (Bendrijos teisės lygybės principui), nes ši nuostata lemia, kad atitinkamoje šalyje neįsisteigę Sąjungos piliečiai negali pasinaudoti Pridėtinės vertės mokesčio sistemos direktyvos 282 ir paskesniuose straipsniuose (speciali schema smulkiam verslui) suteiktu atleidimu nuo mokesčio, o atitinkamoje šalyje įsisteigę Sąjungos piliečiai gali juo pasinaudoti, jeigu atitinkama valstybė, laikydama si direktyvos, atleidžia smulkų verslą nuo mokesčio?

3. Jeigu būtų teigiamai atsakyta į pirmąjį klausimą: Ar frazė „bei apmokestinamojo asmens, kuris yra įsteigtas ne atitinkamos šalies teritorijoje, tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos“, įtvirtinta Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 3 dalyje ir 28i straipsnyje, yra negaliojanti EB sutarties 234 straipsnio b punkto prasme?

4. Jeigu būtų teigiamai atsakyta į antrąjį klausimą: Ar frazė „prekių tiekimui ar paslaugų teikimui, kai prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje jis turi prievolę sumokėti PVM“, įtvirtinta Pridėtinės vertės mokesčio sistemos direktyvos 283 straipsnio 1 dalies c punkte, yra negaliojanti EB sutarties 234 straipsnio b punkto prasme?

5. Jeigu būtų teigiamai atsakyta į trečiąjį klausimą: Ar „metinę apyvartą“ Belgijos Karalystės, Danijos Karalystės, Vokietijos Federacinės Respublikos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Airijos, Italijos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Nyderlandų Karalystės, Portugalijos Respublikos, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės (Europos Sąjungos valstybių narių) ir Norvegijos Karalystės, Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Švedijos Karalystės sutarties dėl